

Kinderen en hun herinneringen aan een vorig leven

Ieder van ons heeft wel eens in a split second een déjà vu gehad. Een gevoel, een weten of zelfs een ervaring dat je sterk doet vermoeden "dit" eerder meegemaakt te hebben. Het geeft je vaak een ongrijpbaar gevoel, maar toch is het eigen. Wellicht is "dit" afkomstig uit een vorig leven en vindt de herkenning in een nieuw referentie, dit leven plaats. Mijn waarheid is dat we allemaal een hogere zelf/ziel, een basis-bron hebben. Vanuit hier worden alle levens van ons in willekeurige volgorde gepland, geactiveerd, gearchiveerd en gestuurd. Te denken aan karma; levenservaringen en levenslessen.

Layla van Oppen samen met haar dochter Isabella

Ook kinderen en zelfs baby's ervaren dit. Jonge kinderen hebben regelmatig herinneringen aan een vorig leven. Mijn dochter was drie jaar oud, toen zij zittend in het winkelwagentje, tussen de boodschappen door, vanuit het niets het volgende meedeelde: "Mama toen ik vroeger jouw vader was, deed jij altijd goed je best voor mij. Nu ik jouw dochter ben, vind ik dat jij nog steeds goed je best doet en een hele lieve mama voor mij bent." Ik stond pardoos stil in de supermarkt. Hoewel ik de verschillende boeken van Carol Bowman; (de specialiste op het gebied van kinderen en hun vorige levens) en Ian Stevenson (de eerste westerse wetenschapper die herinneringen aan vorige levens van jonge kinderen wetenschappelijk onderzocht en erover publiceerde) had gelezen en de theorie vanzelfsprekend mijn waarheid is, werd ik tot in het diepste van mijn ziel geraakt door de woorden van mijn dochter. Natuurlijk! Kan ik vrijwel zeker zeggen, omdat het haar en mijn, dus ons verhaal is. Voordat mijn dochter deze uitspraak deed, heb ik dit altijd gevoeld tussen haar en mij, zelfs vóór mijn zwangerschap van haar. Maar met haar woorden heeft ze het gevoel de juiste vertaling gegeven.

Spontane herinneringen

Uit studies blijkt hoe een verrassend hoog percentage kinderen gemakkelijk contact kunnen maken met de wereld waarvan ze vandaan zijn gekomen. Vanuit mijn praktijk ervaringen kan ik met zekerheid concluderen dat het voor vele kinderen niet meer dan logisch is om juist hier gebruik te maken van hun persoonsgebonden database, hun hogere zelf. Spontane mededelingen van herinneringen uit een vorig leven kunnen plaatsvinden vanaf het moment dat kinderen redelijk praten. Begrijpelijk is het zeker als ongeloof het eerste is wat er bij ouders naar voren komt. Toch zijn er een aantal signalen waarbij je duidelijk onderscheid kunt maken tussen ongeloof/fantasie en waarheid. Veelal gaat het om informatie wat het kind niet kan weten. Met nadruk formuleer ik hun uitspraken tot mededelingen, want dat zijn het. Het is een mededeling, een gegeven, een weten. De toon van het kind is kalm en de stem is iets zwaarder. Het zijn korte flitsen en hierdoor is het gesprek ook van korte duur. Doordat het net zo snel weer gaat als het komt, omdat het niet gebonden is aan tijd en plaats, kan het overal plaatsvinden. Tijdens het spelen, op de achterbank van de auto of zelfs zoals bij mij in de supermarkt. Het gebeurt gewoon. Probeer als ouder zonder oordeel te luisteren en een beetje doorvragen is ook prima. De houding -geen idee waar ze het over heeft, maar ik sta ervoor open - is de beste houding die je jezelf als ouder in deze

situatie kan aannemen. Hiermee geef je ook het juiste signaal af en is het voor je kind mogelijk om vrijuit te spreken. De uitspraken van je kind zijn eigenlijk cadeautjes, zeker als je kind bevestiging geeft aan een eerdere verbinding die je samen in een vorig leven hebt gedeeld. Ik hoor van vele ouders dan ook de uitspraak: "Ik wist het! Eigenlijk heb ik het altijd geweten". Koester deze momenten en hoe leuk is het om de mededelingen op te schrijven voor later. Nu 6 jaar later, weet mijn dochter zich niet meer te herinneren dat ze dat zo stellig en serieus in de supermarkt uitsprak. Ze moet dan ook hard lachen als ze het terugleest. Laatst zei ze: wat een gekke baby was ik toch mam!

Beladen herinneringen

Ook emotionele en beladen ervaringen uit een vorig leven worden opgeslagen. Onverklaarbare angsten, afwijkend gedrag, repeterende nachtmerries, gevoelige plekken op de huid kunnen triggers zijn, waarbij de oorsprong ligt in een vorig leven. Veelal is deze informatie op een ander bewustzijnsniveau toegankelijk. In mijn praktijk communiceer ik met kinderen en baby's op zielsniveau. Dit gebeurt niet onder hypnose, ik stap in de energie van een kind

Emoties uit een vorig leven zijn tijdens de geboorte opnieuw tot leven gekomen

en vertolk het verhaal van hem of haar, die dit op bewust niveau niet zelf kan, of bij baby's die te klein zijn om in verstaanbaar menselijke taal te communiceren. Door zielscontact te maken, kan ik klachten snel linken met de grote persoonsgebonden data-

base en deze terugleiden naar hun ontstaan. Kinderen, vooral baby's zijn harde werkers (mijn voorkeur en geschenk om met ze te mogen werken), ze staan te popelen om hun prille leventje met twee handen vast te pakken. Stagnatie is vervelend en zeker niet toepasbaar in hun nieuwe referentiekader. Samengevat is de boodschap vrijwel altijd: Layla, dit is mijn probleem, hier is het ontstaan en ik wil ervan af!

Emoties uit een vorig leven

Afgelopen maand kwam Joey in mijn praktijk, twee maanden oud en sinds zijn geboorte huilt Joey gemiddeld 8 uur per dag. Graag wil ik alles weten hoe Joey is gestart, ik neem de zwangerschap en de geboorte met zijn ouders door. Zijn moeder vertelt mij dat Joey gehaald is en terwijl ik de intake aan het noteren ben, krijg ik direct de volgende woorden door: het onverwachte, onmacht, geen voorbereiding kunnen treffen. Voor mij duidelijk dat dat de triggers zijn, voortkomend van zijn geboorte. Toch voel ik dat er meer is, dit is niet de oorzaak. Het zijn emoties uit een vorig leven die door overeenkomstige emoties tijdens zijn geboorte opnieuw tot leven zijn gekomen en nu als een kras op een plaat herhaaldelijk worden afgespeeld in een nieuw referentiekader. Van Joey krijg ik korte filmfragmenten te zien, fragmenten uit zijn vorig leven waar de emoties oorspronkelijk zijn ontstaan.

Layla van Oppen
r.oppenn@kpnmail.nl

Joey is dan een volwassen man. In het land waar hij woonachtig is met zijn vrouw en kinderen, worden alle mannen gedwongen om hun gezin voorlopig achter te laten en worden volledig ingezet om te werken voor de regering. Deze informatie werd snel onder de bevolking verspreid, maar niet snel genoeg om de geplande voorbereidingen, die Joey in acht wilde nemen voor zijn gezin, in werking te brengen. Hij heeft zich

daar schuldig over gevoeld. De tijd verstreek en zodra hij weer een vrij man was, ging hij terug naar huis. Thuis trof hij alleen zijn vrouw aan, niet wetend dat de regering, tijdens zijn afwezigheid, ook had besloten de kinderen van Joey in een ander gezin onder te brengen. Ik kan niet precies het jaartal aangeven wanneer dit leven heeft plaatsgevonden, maar duidelijk is dat er geen sprake was van telefoon of andere moderne communicatiemiddelen. Jaren gingen voorbij en de kinderen van Joey en zijn vrouw zijn niet meer teruggekeerd naar huis. Het verdriet, de onmacht en het verantwoordelijkheidsgevoel hebben tijdens het leven van Joey de boventoon gevoerd. Hij heeft het zichzelf kwalijk genomen dat hij toentertijd goedgegelovig van aard was en niet gewoon op de vlucht/vertrok met zijn voltallige gezin naar een buurland.

Duidelijke herkenning

Op zich is dit best pittig, maar het verhaal is nog niet klaar! Na het waarnemen en vertolking te hebben gegeven aan de ouders van Joey, zie ik dat zijn vader redelijk afwezig is. Ik probeer vader terug in het nu te krijgen en weet dat het dus ook zijn verhaal is. Tijdens de intake had ik al waargenomen dat Joey bewust voor deze ouders heeft gekozen, maar in het bijzonder voor zijn vader. Hij zei dan ook: "Mijn vader heb ik als eerste gevonden, daar ben ik al heel lang bij." Met deze eerder verkregen informatie probeerde ik de schakel te maken tussen vader en zoon. Ik vroeg aan zijn vader of het klopte dat hij ook de laatste weken voor een hoop onmacht heeft gestaan. Als je pasgeboren zoontje ontroostbaar is en zelf van het kastje naar de muur wordt gestuurd, dan begrijp ik goed dat het verantwoordelijkheidsgevoel van hem nu ook behoorlijk onder de loep ligt. Hij keek mij aan en werd ontzettend emotioneel, zelf voelde ik deze emoties ook tot in mijn hart. Dat is voor mij duidelijk herkenning dat ik nog midden in de energie van Joey en nu ook zijn vader zit. Ik zie dat vader en zoon al eerder vader en zoon van elkaar zijn geweest. In het vorige leven van Joey is zijn huidige vader een van zijn kinderen geweest. Vader heeft Joey op latere leeftijd opgezocht, maar vlak daarna overleed Joey.

Hoe mooi is het om te weten wat in het vorig leven niet meer mogelijk was, nu een nieuwe hereniging heeft plaatsgevonden, waarbij het nog maar net is begonnen.

Als kinderen in contact komen en zijn met hun ervaringen, en zich daarbij gewaardeerd en gerespecteerd voelen door hun huidige ouders, zijn dit grote cadeaus voor beide partijen. Ook is het de weg naar de oplossing van vaak onverklaarbare gezondheidsproblemen en gedragsuitingen. Voor kinderen en zelfs baby's is dit een waarheid als een koe! Luister preciezer en specifieker naar jullie kinderen, ze hebben zoveel moois te vertellen. <